

κραζεν ὁ δυσυχής, «ὕποφέρω φοβερά· τετέλεσαι! φονεύσατέ με!» Ὁ Dumont μάτην πρὸς καθιστάσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἐποίησατο χοῦσιν βρωμιούχου καλίου καὶ σιροπίου κωδεΐνης· αἱ προσβολαὶ ἐπαυλαμβάνοντο καὶ ἐπετείνοντο. Τότε, ὅπως εὐκολύνῃ τὴν ἐφίδρωσιν καὶ τὸν πτυαλισμὸν, συνέλαθον εὐτυχῶς τὴν ἰδέαν νὰ προβῆ εἰς ὑποδροίους ἐνέσεις διὰ νιτρικῆς πιλοκαρπίνης (nitrate de pilocarpine). Τρεῖς ἐπαλλήλους ἐνήργησεν ἐνέσεις δι' ἐνός γραμμαρίου πιλοκαρπίνης, καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐπαναλαμβάνων ταύτας. Οἱ ἰδρωτῆται καὶ οἱ πτυαλισμοὶ ἐπῆλθον ἄφθονοι καὶ ταχεῖς, αἱ τῆς λύσεως κρίσεις ἐξησθένθησαν, ἡλαττώθησαν, καὶ ἐπὶ τέλει ἐξέλιπον παντελῶς, ἐθεραπεύθη δὲ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ πάσχων. Τὰ γεγονότα ταῦτα οὐδεμίαν ἀπολείπουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ τελεσφόρου τῆς θεραπείας, ἀλλ' οἱ πυρρωνίζοντες ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ Grillé δὲν ἦτο προσβεβλημένος ὑπὸ λύσεως, εἰ καὶ παρετηρήθησαν πάντα τὰ συμπτώματα τῆς λύσεως. Ὁ Dumont ἀντικρούει τοὺς πυρρωνίζοντας, ἀντιτάσσων τὰ παρουσιασθέντα συμπτώματα. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται θεραπεία εἶνε εὐεξήγητος. Κατὰ τὰς κρίσεις τῆς νόσου, οἱ ὑπερβολικοὶ ἰδρωτῆται, οἱ ἄφθονοὶ πτυαλισμοὶ, ἡ ἄσβεστος δίψα καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις φαινόμενα, μαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἐν τῇ κατὰ τῆς νόσου πάλῃ αὐτοῦ ἐπιζητεῖ νὰ διώξῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ δηλητηριώδες στοιχεῖον, ἐπομένως ἡ θεραπεία βοηθοῦσα αὐτὸν ἐν τούτῳ εἶνε θεραπεία λογικωτάτη. Ἡ πιλοκαρπίνη εἶνε δραστήριον ἰδρωτικόν. Οὕτω δ' ἀποδεικνύεται καὶ ἡ συντελεστικότης τῆς ῥωσικῆς θεραπείας τῆς λύσεως διὰ τῶν ἀτμωδῶν λουτρῶν. Δέον νὰ ἐντείνωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς ἀποκρουστικὰς ἰδιότητας τοῦ δέρματος καὶ τῶν ἀδένων. Ἡ πιλοκαρπίνη ἀντικαθιστᾷ τὴν ἐνέργειαν τοῦ θερμαντικοῦ, ἔχει δ' ἴσως καὶ εἰδικὴν ἐνέργειαν ἰσχυροτέραν ἐπὶ τῆς λύσεως. Ὅπως δὲποτε τὸ γεγονὸς δὲν εἶνε ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως, καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ ἀνεπιφυλάκτως αἱ σπουδαῖαι παρατηρήσεις τοῦ ἱατροῦ Dumont. Αἱ ἐπιφυλάξεις δ' αὐταὶ ἀποβαίνουνσι τόσῳ μάλλον ἀπαραίτητοι, ὅσον ὑπάρχουσι παραδείγματα, καθ' ἃ ἡ νόσος τῆς λύσεως ἀνεφάνη ἐπὶ διαχθέντων ὑπὸ λυσάντων κυνῶν πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ὁρισμένως δὲ στρατιώτης τοῦ πυρροβολικοῦ, δηγθεὶς ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχων ἄριστα, λησμονήσας δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ γεγονὸς, ἀπέθανεν ἐκ τῆς λύσεως, ἀναφανείσης μετὰ ἐπταετίαν ἕνεκα ἀποτυχόντος γάμου. Καὶ πράγματι οἱ ἠθικοὶ λόγοι συντελοῦσι τὰ μέγιστα ὅπως προκαλῶσι τὴν νόσον. Ὁμολογητέον ὅμως, ὅτι κατὰ τὸν μέσον τοῦτον χρόνον ἡ ἱατρικὴ συνδρομὴ δὲν εἶνε περιττὴ, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην καὶ τὴν τῶν δοκιμασιῶν ἢ χρῆσιν τῆς πιλοκαρπίνης εἰς μεγάλην δόσιν δύναται ν' ἀποβῆ ὠφέλιμος. Αἱ περὶ τῆς θεραπείας τῆς νόσου ἀμφι-

βολαὶ δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ἐκλίπωσι, δέον δὲ τὰ πειράματα νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀπαύστως. Ἡ λύσσα εἶνε τόσῳ δεινὴ νόσος, ὥστε ἀνάγκη, μηδεμία ν' ἀμεληθῇ προσπάθεια πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς· ἐντελεθῆ, ἢ πρὸς τὴν δυνατὴν ἐξουδετέρωσιν αὐτῆς.

Ἡ θεραπεία αὕτη τῆς λύσεως διὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐφιδρώσεως, φαίνεται ὅμως ὅτι οὔτε νέα εἶνε οὔτε εὐρωπαϊκὴ τις ἐφεύρεσις.

Ἐξ ἐκθέσεων διαφόρων περιηγητῶν ἐξάγεται, ὅτι ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ἐνθα τὰ κρούσματα τῆς ὑδροφοβίας εἶνε συνεχέστατα, ὁσάκις ἰθαγενῆς τις προσβληθῆ ὑπὸ τῆς τρομερᾶς ταύτης ἀσθενείας, λαμβάνουσι μακρὰ δερμάτινα λωρία καὶ καταδιώκουσι τὸν ἀσθενῆ, ὃν καὶ ὑποχρεοῦσι νὰ τρέχῃ ὑπὸ τὸν ἀφρικανικὸν ἥλιον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν καταπέσει, ὀλοτελῶς ἐξηνητημένος.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑγμειοῦ τούτου περιπάτου ὁ δυστυχῆς κατεκλίθῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀρνεῖται νὰ προχωρήσῃ, τὸν βιάζουσι διὰ τῶν κτυπημάτων νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐσπευσμένην πορείαν αὐτοῦ.

Εἶνε λοιπὸν ἡ αὕτη ἀρχὴ διὰ διαφόρων μέσων πραγματοποιουμένη. Ἐὰν δ' ἐν Ἀβυσσινίᾳ τὰ δῆγματα τῆς ὑδροφοβίας εἶνε συχνὰ καὶ ἡ θεραπεία ἐπίσης εἶνε συνήθης.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τῇ ἀληθείᾳ ὑπάρχουσι κλέπτει, τῶν ὀποίων μοναδικὴ εἶνε ἡ θρασύτης καὶ τὸ πολυμήχανον. Εἷς τοιοῦτος ἱππότης παρουσιάζεται ἐπ' ἐσχάτων εἰς ὀδοντοῖατρόν.

— Ἡθελα, λέγει, νὰ βγάλω ἓνα δόντι ποῦ μὲ πονεῖ.

— Πολὺ καλά, κύριε· αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον εὐκόλον.

— Ναι, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὑποφέρω πόνους.

— ὦ! μὲ τὸ ναρκωτικὸ ποῦ ἔχω! . . .

— Ἐγὼ ἤμω, νὰ σὰς εἰπῶ, δὲν πιστεύω πολὺ τὰ ναρκωτικά.

— Ἄ, μὰ τὸ δικό μου! . . .

— Καὶ τί ἀπόδειξιν ἔχω πῶς εἶνε καλό;

— Καθόλου δύσκολον νὰ πεισθῆτε. Ἰδοῦ, θὰ τὸ ἀναπνεύσω ἐγὼ, καὶ σὰς ἐπιχειρήσατε νὰ μὲ τσιμπήσατε, νὰ μὲ κινήσατε, καὶ θὰ ἰδῆτε. . . λέγει ὁ ὀδοντοῖατρός ὅστις δὲν θέλει νὰ χάσῃ τὸν πελάτην.

Πράγματι ὁσφραίνεται τὸ ναρκωτικὸν καὶ ἀποκοιμᾶται.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐξυπνᾷ, ἀλλ' ὁ πελάτης ἔγεινεν ἄφαντος καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὀρολόγιον τοῦ τοίχου.

*

**

Μικρὸς τις κλέπτης, πεχτάκις ἤδη καταδικασθεὶς, προσάγεται ἐκ νέου εἰς τὸ δικαστήριον.

— Κατηγορούμενος, λέγει ὁ δικαστής, ἔπρεπε νὰ ἐντρέπασαι διότι εὐρίσκεσαι πάλιν ἐδῶ. Δὲν εἶ-

νε καλλίτερον νὰ ἐργάζεσαι, παρὰ νὰ πηγαίνης ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ κακὰς συναναστροφάς;

— Κακὰς συναναστροφάς; ἀποκρίνεται ὁ κατηγορούμενος σκοπιτικῶς. Ἐγὼ ἴσα ἴσα περὶ τὸν καιρὸν μου ὄλο καὶ μὲ δικαστάς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητος ἰστάμεθα πρὸ τοῦ μέλλοντος ὅπερ πρόκειται ν' ἀνοιχθῆ ἑνώπιόν μας, ὡς τὰ παιδία πρὸ τῆς αὐλαίας τοῦ Θεάτρου, ἀναμένοντα χαρμολύπην καὶ ἀνυπομόνην ἐν ἰδίῳ τὰ ἐπὶ τῆς σινηῆς συμβησόμενα. Τὴν εὐτυχίαν ταύτην δὲν δύναμεθα νὰ προγνωρίζωμεν. Εἰς τὴν διάνοιαν ὅμως ἐκείνου, ὅστις γνωρίζει τί θέλει συμβῆ πραγματικῶς, τὰ παιδία εἶνε ἀήθῃ: ἔνοχοι καταδεδικασμένοι οὐχὶ εἰς τὸν θάνατον, ἀλλ' εἰς τὴν ζωὴν, τῆς ὁποίας ὅμως ἀγνοοῦσι το περιεχόμενον. (Schopenhauer).

* Μόνον ἐξ ἑαυτοῦ δύναται ὁ ἀνθρώπος νὰ διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις του, νὰ τελειοποιηθῆ ἢ πρωτοβουλία, ἢ προσωπικὴ ἐνέργεια, ἢ αὐτοκυβέρνησις εἰσὶν ἀπαραίτητοι πρὸς τοῦτο· οἱ ἠθικοὶ κανόνες δὲν πρέπει νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἔξωθεν, ἀλλὰ νὰ πηγάζωσιν ἔσωθεν ἐκ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ. (Taine).

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε δεκάκις ἰσχυρότερος ὅταν διατηρῆ τὸν σφυγμὸν τοῦ ἤσυχον καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἐλευθέρου. (Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πολλὰ ἔχουσι γραφῆ περὶ τῆς ἀλλοκότου ἀληθῶς ἐκλογῆς, ἣν ποιοῦνται ἐνίοτε τὰ πτηνὰ, τοῦ τόπου πρὸς κτίσιν τῶν φωλεῶν αὐτῶν.

Γνωστὸν ἤδη εἶνε ὅτι ἐν τινι πόλει τὰ στρουθία εἶχον ἐκλέξει ὡς τοιοῦτον τὸ γραμματοκιβώτιον τῆς πόλεως ταύτης, ἐνῶ ἐν ἑτέρᾳ εἶχον κτίσει τὰς φωλεάς των μεταξὺ τῶν τροχῶν πυροβόλου τινὸς διὰ τὰς ἀσκήσεις προωρισμένου. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Λορραίνης ἀναφέρουσιν ἐσχάτως καὶ ἕτερα τοῦ εἶδους τούτου παραδείγματα. Ἐν ἐκκλησίᾳ τινὶ τῆς Condé Northen, ζεῦγος ἐρυθροῦρων κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον εἶχε κτίσει τὴν φωλεάν του ὅπισθεν τῆς κορωνίδος τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐκκλησίας· ἐν ταύτῃ δὲ ἡ θήλεια ἐξεκόλαψε πέντε νεοσσούς. Χωρὶς νὰ ἀνησυχῆ ποσῶς, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας ἐπώαζεν ἡ φιλόστοργος μήτηρ τὸν τόκον αὐτῆς, ἐνῶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀταραξίας ὁ πατήρ ἐκόμιζε τὴν τροφήν. Ὡς ἔξοδον δὲ εἶχον μικρὸν τι παράθυρον, πάντοτε ἀνεωγμένον, δι' οὗ εἰσέρχοντο καὶ ἐξήρχοντο κατὰ κανονικὰ διαλείμματα διαρκούσης καὶ αὐτῆς τῆς λειτουργίας.

Περιστατικόν τι ἀνάλογον, ἀλλ' ὄντως περισσότερον ἐκπληκτικόν, διηγοῦνται αὐτόπται μάρτυρες κατὰ τινὰ γαλλικὴν ἐφημερίδα. Ἀνεκαλύφθη φωλεὰ κορυδαλῶν ὑπὸ ἔλασμα τι σιδηροδρόμου.

Μετ' ὅλας δὲ τὰς πολυαριθμοὺς ἀμαξοστοιχίας, αἵτινες ἀνωθεν ταύτης διέβησαν, τὸ ριψοκίνδυνον ζεῦγος, ἐξεκόλαψεν ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ τὰ ὠὰ αὐτοῦ, ἐνῶ οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν, αἵτινες διέτρεχον τὴν σιδηρὰν γραμμὴν μόλις ἀπέιχον τῆς φωλεᾶς κατὰ ἓνα μόνον δάκτυλον.

Ἡ Βενετία καὶ τὸ Ἀμστελῶδαμον εἶνε αἱ δύο πόλεις τῆς Εὐρώπης, ἐν αἷς εὐρηνται αἱ περισσότεραι γέφυραι. Ἐν Βενετίᾳ ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 450 τοιαύτας, ἐν Ἀμστελῶδαμῶ δὲ περὶ τὰς 300. Μετὰ τὰς πόλεις ταύτας ἔρχεται ἡ Πετροῦπολις, ἐν ἣ ὑπάρχουσιν 130 γέφυραι ἐπὶ τε τοῦ Νέβα καὶ ἐπὶ τῶν διαωρύγων. Τὸ Λονδίνον ἔχει περὶ τὰς 15 μόνον, ἡ δὲ Βιέννη εἴκοσι σχεδόν. Ἐν Βερολίῳ μετ' οὐ πολλὴ θὰ ὑπάρχωσι ὑπὲρ τὰς 50 ἐπὶ τοῦ Σπρέα. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει περατοῦται μετ' ὀλίγον ἡ περίφημος γέφυρα τοῦ Γιάννοβιτς, δάνεια δὲ ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων μαρκῶν ἐπεψηφίσθησαν πρὸς κατασκευὴν ἄλλων ἐννέα. Ἡ ὠραιότερα γέφυρα τοῦ Βερολίνου πράγματι εἶνε ἡ γέφυρα τοῦ Πύργου, κατασκευασθεῖσα τὸ 1824 παρὰ τὴν Λουστγάρτην· ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς κοσμεῖται διὰ συμπλεγμάτων ἐκ μαρμάρου παριστάντων Ἀθηνᾶς καὶ Νίκας. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶνε 32 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 34.

Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς πολιτικῆς δύναται φαίνεται νὰ ἐπιδρῶσιν ἐνίοτε ἡ μουσικὴ. Παράδειγμα τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον, ὅπερ ἀναγινώσκουεν ἐν τινι ἐφημερίδι.

Ἡμέραν τινὰ ὁ πρίγκιψ Βίσμארκ ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος· περιεπάτει κατὰ μῆκος καὶ πλάτος τῆς αἰθούσης του. Ἦτο θέρος. Ὁ ἀρχιμαγκελάριος κατήλθεν εἰς τὸν κήπον, ἐκάθησεν ἐπὶ ἐδωλίου ὀλίγον ἀπέχοντος τῆς οἰκίας καὶ παρεδόθη εἰς βαθεῖς συλλογισμούς.

Αἴφνης μελωδία περιπαθῆς καὶ ἐπιβάλλουσα ἀντήχησε. Κλειδοκυμβαλιστῆς ἐπαίξει *sonátan* τοῦ Βετχόβεν. Οἱ μουσικοὶ τόνοι ἐξείλισσοντο ὀξεῖς, πλήρεις μελαγχολίας, πλήρεις χάριτος. Ἐνόσω ἡ ἐκτέλεσις προῦχώρει, ἡ ὄψις τοῦ Βίσμארκ ἐλάμβανεν ἔκφρασιν μᾶλλον ἀποφασιστικὴν. Καὶ ὅταν ὁ τελευταῖος μουσικὸς τόνος ἐξέπνευσεν, ἡ γέσθη, διεσκέλισε ζωηρῶς τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας, ἀνῆλθε καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν μουσοφιλή κλειδοκυμβαλιστὴν ἦν ἡδὴ τὸν συνέκαιρόν τινας,

— Κύριε de Keudell, εἶπεν, ἔλθετε.

Τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ τηλεγράφος εἰργάσθη πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡ Εὐρώπη ἐκπληκτος ἐμάνθανεν ὅτι ἡ Πρωσσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

Καὶ ἡ θανατηφόρος κοιλὰς τῆς Ἰάβας πρέπει νὰ καταταχθῆ εἰς τοὺς μύθους τῶν περιηγητῶν. Τὴν κοιλιάδα ταύτην, ἣν Πακκαμαρὰν καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι, οὐδεὶς τῶν περιηγητῶν ἐπεσεβόθη ἐκ φόβου, πάντες δὲ καλῆ τῇ πίστει ἀνέγραψαν ὅσα περὶ αὐτῆς ἤκουσαν, ὅτι ἕνεκα δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων προσερχομένων ἐκ τῶν ἐν